

กฤษีทัต นาคประเสริฐ 2557: ผลิตภาพแรงงานเกษตรไทยกับปัจจัยสุขภาพ ปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์ชูชีพ พิพัฒน์ศิริ, Ph.D. 115 หน้า

ผลิตภาพแรงงานสามารถเพิ่มพูนได้จากการลงทุนในทุนมนุษย์โดยการส่งเสริมการศึกษา การฝึกอบรม
และการส่งเสริมสุขภาพ การที่แรงงานเกษตรมีสุขภาพดีส่งผลให้การทำงานมีประสิทธิภาพดีขึ้น และนำไปสู่
การเพิ่มขึ้นของผลิตภาพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาถึงสุขภาพะแรงงานเกษตรไทยโดยพิจารณา
จากดัชนีสุขภาพที่คำนวณขึ้น 2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยด้านสุขภาพที่มีผลต่อผลิตภาพแรงงานเกษตรไทย วิธีการ
วิจัยประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนที่หนึ่งเป็นการคำนวณดัชนีสุขภาพแรงงานเกษตรไทยตั้งแต่ปี 2550-2553 โดย
ประยุกต์วิธีคำนวณดัชนีการพัฒนามนุษย์ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ และส่วนที่สองเป็นการ
วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อผลิตภาพแรงงาน โดยใช้ตัวแปรอิสระอื่นๆ ร่วมกับดัชนีสุขภาพแรงงานเกษตรไทยที่ได้
คำนวณขึ้น ซึ่งเป็นการรวมข้อมูลภาคตัดขวาง ตั้งแต่ปี 2550-2553 จากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร โดยใช้การ
วิเคราะห์ถดถอยที่ใช้การรวมข้อมูลภาคตัดขวาง

ผลการศึกษาพบว่า 1) ค่าดัชนีสุขภาพแรงงานเกษตรของจังหวัดในภาคเหนือมีค่าดัชนีสุขภาพต่ำกว่า
จังหวัดในภูมิภาคอื่นๆ แนวโน้มสุขภาพแรงงานเกษตรไทยมีแนวโน้มที่ดีขึ้น โดยจังหวัดที่มีร้อยละการ
เปลี่ยนแปลงในทางบวกมากที่สุด คือ เชียงใหม่ ส่วนจังหวัดที่มีร้อยละการเปลี่ยนแปลงในทางลบมากที่สุด คือ
ชัยภูมิ 2) ขนาดที่ดิน พื้นที่ในเขตชลประทาน สัดส่วนแรงงานที่มีการศึกษา สัดส่วนแรงงานที่มีอายุในช่วง 25-
49 ปี และดัชนีสุขภาพแรงงานเกษตรมีผลต่อผลิตภาพแรงงานเกษตรในทิศทางเดียวกัน และไม่มี ความแตกต่าง
ระหว่างเพศที่ส่งผลต่อผลิตภาพแรงงาน และ 3) การเสริมสร้างสุขภาพที่ทำให้ผลิตภาพแรงงานเกษตรสูงขึ้น คือ
การมีจำนวนแพทย์ในจังหวัดที่เพิ่มขึ้น การเพิ่มงบประมาณสาธารณสุขต่อหัว การดูแลหญิงในระหว่างการ
ตั้งครรภ์และสามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานทางการแพทย์ รวมถึงแรงงานเกษตรควรที่จะมีความรู้ในการรักษา
ตนเองเบื้องต้น ลดอัตราการสูบบุหรี่ร่วมกับการโภชนาการที่ดีขึ้น

ลายมือชื่อนิติต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก